

jeg vil anse det for hensigtsmæssigt at følge Paragrafernes Orden. Jeg vil da først tage § 5. Den bestemmer, at, hvad Skyldneren under Konkursen erhverver ved sin personlige Virksomhed, er Boet uvedkommende. Det er vistnok i det Hele taget billigt og maasse ogsaa naturligt, at det, som Skyldneren ved sin personlige Arbejde erhverver til sig og Familie under Konkursen, tilhører ham; men der er et Spørgsmaal, som jeg gjerne vilde gøre, nemlig om det vil være ham muligt under disse Forhold at etablere en Handel og derved erhverve Underholdning for sig og sin Familie, eller om det skal være ham afflaaret? Jeg kommer dernæst til § 18. Det sidste Punktum til denne Paragraf handler nemlig om det Tilfælde, hvor flere ere solidarisk ansvarlige for samme Fordring. Derved er naturligvis særlig ment Bøxler med flere Endossenter. Det er naturligt, at Thændehaveren eller Eieren af en saadan Bøxel er berettiget til at anmelde sin Fordring i alle de paagjældende Boer, som ere under Fallit, men saa staar der i sidste Punktum: „Søvrigt have i deslige Tilfælde de Boer, i hvilke en saadan Fordring er anmeldt, intet Krav paa hverandre indbyrdes. Det tror jeg dog tilvisse, at de maa have, forsaavidt den sidste Endossent jo efter Lovgivningens har Krav paa den første Endossent. Naar alle Endossenternes Boer vare under Fallit, kunde jo f. Ex., det Tilfælde indtræffe, at den sidste Endossents Bo blev sluttet først. Derjom der nu, hvad der jo kan ske, var næsten fuld Dækning for Bøxelkravet i dette Bo, og det Samme var Tilfældet i de andre Boer, som imidlertid ikke kom til at betale Synderligt deraf, fordi det var blevet udredet af det Bo, som blev sluttet først, saa mener jeg, at den sidste Endossents Bo maa ligefrem have Krav paa de foregaaende Endossenters Boer. — Kap. 4 indeholder Bestemmelser om Retsvirkningen af de Handler, der ere foretagne i de sidste Maaneder før Falliten. Jeg indrømmer villig, at det er af meget stor Vigtighed for Krediten i det Hele, at disse Forhold klares, men jeg tror dog, at man i § 20 og de efterfølgende Paragrafer maasse er gaaet vel vidt, navnlig i § 24. Denne Paragraf handler jo blandt

Andet ogsaa om Bøxler, og der er, saavidt jeg kan skjønne, Meningen den, at naar en Debitor har betalt en forfalden Bøxel, saa skal hans Bo være istand til at tilbagefordre dette Beløb, naar Betalingen er fæstet i et Tidrum af 3 Maaneder, før han opgav sit Bo; men, det tror jeg er en meget særlig Bestemmelse, og jeg er bange for, at det en hel Del vil svække den store Betydning, som Bøxelomsætningen har for de Handlende. I § 20 findes Bestemmelser, som jeg i det Væsentlige kan være enig i, men jeg vil dog tillade mig at stille et Par Spørgsmaal med Hensyn til dem. Naar Fallenten har afhændet en saadan Eiendom til en Fordringshaver, saa gaar Handelen tilbage igjen; men hvis han nu har afhændet den til En, som ikke havde nogen Fordring paa ham, og denne atter sælger den til Fordringshaveren, saa kan det vel næppe negtes, at det er en pro forma Handel, men er det dog ikke en Handel, som det vil være meget vanskeligt at ramme? Eller hvis en Fordringshaver af sin Debitor kjober f. Ex. et Fartoi; han kjober Skibet og sælger det atter i Løbet af 3 Maaneder til Kredtemand. Kan Skibet nu fordres tilbage hos denne Kredtemand, eller maa Handelen betragtes som likvid? — I § 27 er det bestemt, hvad jeg finder aldeles rigtigt, at, „dersom Skyldneren i det sidste Aar før Konkursens Begyndelse har anvendt et efter hans Formuestilstand usforholdsmæssigt stort Beløb til Erhvervelse af Livrente, Overlevelsesrente, Livsforsikring“, kan Boet fordre Kontrakten herom opløst. Det forekommer mig dog, at, hvis denne Livsforsikring kun er en Fortsættelse af en tidligere Livsforsikring, som er tegnet længe før Falliten, saa maa dette dog vistnok betragtes som aldeles lovligt. — I § 33 Nr. 2. Litra c, som den ærede Kjøbenhavnste Landssthingsmand allerede har omtalt, er der en Ting, som det ogsaa maatte være mig tilladt at berøre. Dette Stykke handler nemlig om Fortrinsretten for Skatter og Afgifter, deriblandt ogsaa kommunale, og der er her et Spørgsmaal, som jeg vilde anse det for ønskeligt, om man fik klaret ved denne Lov, nemlig Spørgsmaalet om, for hvor lang Tid de kommunale Skatter kunne kræves af